

den finansielle Virkning af Loven blive taget bort, og jeg tvivler i høj Grad om, at det vil kunne vindes ind ved de Forøgelse paa Persontaksterne, som det ærede Medlem foreslaar. Man vil ganske vist ved en saadan Indrømmelse gøre Loven en lille Smule mindre ond i sin Virkning, men man vil rigtignok ogsaa tage en stor Del af de finansielle Virkninger bort. Hvor det gælder den Slags Varer, de tunge og mere vægtige Varer, kan Takstforøgelsen, hvis man ikke skrider til en meget forøget Rabat, ganske sikkert faa skæbnesvangre Virkninger, saavel for dem, der købe Varen, hvad enten det nu er til personligt Brug eller til Anvendelse i deres Virksomhed, som for selve Producenten. I mange Tilfælde, hvor det drejer sig om Virksomheder som Tørvefabrikker eller Teglværker eller deslige, ville ganske sikkert de forøgede Takster faa en rent prohibitiv Karakter. Den Rayon, indenfor hvilken en saadan Virksomhed med Fordel kunde afsætte sine Produkter, vil blive indskrænket, Varerne ville ikke længere kunne bære de forøgede Transportomkostninger til de fjernere Punkter i Periferien, til de Markeder, hvor de tidligere fandt Afsætning, og da vil der en Mængde Steder i Landet blive lagt ikke saa helt lidt øde.

Hvad der paa denne Maade gælder Industrien, vil i lige saa høj Grad komme til at gælde Handelen. Godstaksternes Forhøjelse vil paa de Omraader, hvor Statsbanetrafikken ikke kan erstattes med Dampskibsfart, ramme Handel og Omsætning overmaade haardt. Det er vist ogsaa den almindelige Anskuelse inden for Handelsstanden. Der foreligger Udtalelser fra en hel Række fremtrædende Mænd indenfor Handelslivet, f. Eks. fra Grosserersocietetets Formand, Formændene for Handelsforeningerne i Aarhus, Aalborg, Vejle, Korsør og flere andre Byer, og deres Udtalelser falde sammen, og de ere enige om i meget skarpe Udtryk — og som jeg synes med meget gode Argumenter — at kritisere og misbillige hele denne Tanke. Ogsaa Landbruget — jeg tænker ikke her paa Landbrugerne som forbrugende Individuer, men paa Landbruget som producerende Erhverv — vil faa sin Del, sin store Del af Byrden at føle; de forøgede Transportomkostninger ville ogsaa ramme Landbrugets Raastoffer som Foderstoffer, Kunstgødning og deslige, og de forøgede Transportomkostninger ved Landbrugets Eksportartikler ville de hjemlige Producenter blive nødte til at bære. Man vil ikke være i Stand

til at faa i Øre mere for Pundet af Smørret eller Flæsken paa det engelske Marked, thi derovre er det ganske andre Faktorer, der bestemme Prisen end vore Produktionsomkostninger, det er de internationale Markedspriser, som bestemmer, hvad vi faa ind. Jeg tror, det kunde blive farligt, da Konkurrencen i England er saa skarp, og da Marginen imellem Produktionsomkostningerne paa den ene Side og Salgsprisen paa den anden Side er saa ringe, som den er. Det er da utvivlsomt et stort Ansvar, den høje Regering paatager sig, et stort og meget alvorligt Ansvar ved netop nu at ville gennemføre en Godstakstforhøjelse, som kan faa en saa skadelig Indflydelse paa hele vort Næringsliv; og vi kunne og ville fra vor Side ikke være med til at bære dette Ansvar. Nu skal det interessere mig at høre, hvilke Udtalelser der om kort Tid ville falde fra det Parti, der særlig ynder at fremtræde som Repræsentant for vort Næringsliv i By og paa Land. Man vil huske, hvorledes det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) under Finanslovens første Behandling optraadte som en næsten begejstret Tilhænger af forhøjede Jernbanetakster. Det er vist imidlertid en Tone, der ikke har fundet udelt Genklang i det Parti, han tilhører; jeg ser, at et saa fremtrædende Medlem af Højre som en tidligere Minister — Finansminister, tror jeg, det var —, Professor William Scharling, kritiserer Tanken om Jernbanetaksternes Forøgelse som den mest uheldige Finansoperation, der kunde tænkes, og jeg er i det heldige Tilfælde denne Gang at kunne være fuldkommen enig med ham i denne Karakteristik.

Der er et Spørgsmaal, som jeg i denne Sammenhæng, hvor det gælder Forholdet mellem de danske Statsbaners Godstakster og hele det danske Næringsliv, gerne vil fremdrage. Det har tidligere gentagne Gange været berørt baade her og i det andet høje Ting. Det er det Forhold, at de foreslaaede Takstforhøjelser, saavidt jeg kan se, paa selve det hjemlige danske Marked ville betyde en overmaade stor Begunstigelse af det udenlandske Forretningsliv — baade den udenlandske Industri og Handel — paa Bekostning af det danske Forretningsliv. Det har hidtil været saaledes, at i Kraft af den internationale Fragtoverenskomst, som Danmark deltager i, har Gods særlig i hele Vognladninger, vist i mindre Grad som Stykgods, naar det kommer fra Tyskland til et Sted i Danmark, kunnet beforders ind